

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дрозденко Максим Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність:

– статтям 3, 8, 22, 55, 64, 129 Конституції України (конституційність) приписів пункту 2 частини третьої статті 459 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України) у системному зв'язку з частиною третьою статті 463 КПК України, частинами першою, другою, четвертою статті 464 КПК України „в тій частині, в якій вони допускають відмову у відкритті провадження за заявою про перегляд судового рішення за виключними обставинами після рішення ЄСПЛ без змістовної перевірки того, чи потребує встановлене ЄСПЛ порушення індивідуального заходу відновлення прав заявника“;

– статтям 8, 55, 129 Конституції України (конституційність) приписів частин першої, другої, четвертої статті 464 КПК України „в тій частині, в якій вони дозволяють на стадії відкриття провадження фактично вирішувати питання по суті заяви про перегляд судового рішення за виключними обставинами без відкриття провадження, без повного судового розгляду, без дослідження матеріалів справи та без перевірки причинно-наслідкового зв'язку між встановленим ЄСПЛ порушенням і конкретними національними судовими рішеннями“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що застосування оспорюваних приписів порушило його право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України, та суперечить принципу верховенства права, закріпленому статтею 8 Конституції України. Автор клопотання наголошує, що застосований нормативний зміст фактично звужує зміст і обсяг права на ефективний судовий захист після встановлення міжнародною судовою установою порушення Конвенції, що призводить до порушення статті 22 Конституції України. На його переконання, стаття 129 Конституції України порушена в аспекті права на справедливу судову процедуру, змагальність, обґрунтованість судового рішення та ефективний судовий розгляд.